

અરબી-ગુજરાતી

કુરઆને મજીદ

પારા-૧૨

- : પ્રકાશક : -

હાજી નાજી મેમોરીયલ ટ્રસ્ટ

માળી ટેકરા, આંબાયોક, ભાવનગર

ફોનનંબર : (૦૨૭૮) ૨૫૧૦૦૫૬ / ૨૪૨૩૭૪૬

... Kitab Downloaded from ...

www.hajinaji.com

● [LIKE US ON FACEBOOK](#) ●

[HOME](#) | કુરઆને મજીદ (પારા-૧૨) -1 | [VISIT US](#)

નોંધ.....

→ વધુ કિતાબો ડાઉનલોડ કરવા માટે www.hajinaji.com પર લોગ ઓન કરો.

→ કિતાબમાં કોઈ ભૂલચૂક જણાય તો જાણ કરવા વિનંતી.

hajinajitrust@gmail.com

અનુક્રમણિકા

નં.	સૂરાનું નામ	પેજ
૧૧	સૂર-એ-હુદ (આયત ૬ થી ૧૨૩)	૪
૧૨	સૂર-એ-યુસુફ (આયત ૧ થી ૫૨)	૮૮

सूरये हुड / سورة هود

وَمَآءٍ دَآءِبَةٍ فِى الْآرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقَهَا وَيَعْلَمُ
مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۗ كُلٌّ فِى كِتَابٍ مُّبِينٍ ①

(५) अने पृथ्वी पर कोष अेवुं यालनार प्राणी नथी के जेनी रोळी अल्लाहना शिरे न होय अने अेज (अल्लाह) ते (प्राणी)ना (दुनियामां) रहेवानुं स्थान तथा (मरण पछी) तेने (भूमिमां) सोंपवानुं (स्थान) जाणे छे, प्रत्यक्ष किताब (लवहे महकूळ)मां दरेक बाबतनुं वर्णन भोज्ज्द छे.

وَهُوَ الَّذِى خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِى سِتَّةِ اَيَّامٍ وَكَانَ
عَرْشُهُ عَلَى الْمَآءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيْكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِنْ قُلْتِ

إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٥﴾

(૭) અને તે (અલ્લાહ) એજ છે જેણે આકાશો તથા પૃથ્વીને છ દિવસમાં ઉત્પન્ન કર્યા અને (તે વખતે) તેનું અર્શ (સિંહાસન) પાણી પર હતું આ એટલા માટે (બનાવ્યું) કે તે તમને અજમાવે કે તમારામાંથી કર્મોના સંબંધમાં વધુ સારો કોણ છે; અને (અય રસૂલ!) અગર તું આ કહે કે તમે લોકો (તમારા) મરણ પછી અવશ્ય ઉઠાડવામાં આવશો તો નાસ્તિકો જરૂર કહી દેશે કે આ તો ખુલ્લો જાદુ છે.

وَلَيْنَ آخِرُنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولَنَّ مَا
يَجْبِسُهُ ۚ آلا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٨﴾

(૮) અને અગર અમે તેમના અઝાબને અમુક મુદત માટે રોકી રાખીએ તો અવશ્ય એમ કહેશે કે કઈ વસ્તુ તેને (આવતાં) રોકે છે ? ખબરદાર થઈ જાઓ કે જે દિવસે તે (અઝાબ) તેમના પર આવી પડશે ત્યારે તે તેમના ઉપરથી હરગિજ ટાળી શકશે નહિ, અને તેઓ જે (અઝાબ)ની મજાક ઉડાવી રહ્યા હતા તે તેમને (ઓચિંતો આવી) ઘેરી લેશે.

وَلَيْبِنِ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَهَا مِنْهُ ؕ اِنَّهُ
لَيُؤْسُ كَفُوْرٌ ﴿٩﴾

(૯) અને અગર અમે ઇન્સાનને અમારા તરફથી
રહેમતની મજા ચખાડીએ છીએ (અને) પછી તે
તેમનાથી છીનવી લઇએ છીએ ત્યારે નિ:સંશય તે
ઘણો હતાશ અને નમકહરામ બની જાય છે.

وَلَيْبِنِ اَذَقْنُهُ نَعْمَاءَۢ بَعْدَ ضَرَّآءٍ مَّسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ
السَّيِّآتُ عَنِّي ؕ اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ﴿١٠﴾

(૧૦) અને અગર તેના પર (કોઇ) આપત્તિ વિતી
ચૂકી હોય તે બાદ (સારી સારી) નેઅમતોની મજા
ચખાડીએ ત્યારે તે ખરેખર કહી ઉઠશે કે હવે મારી

(સઘળી) મુસીબતો ટળી ગઈ; કારણ કે તે
 (ઇન્સાન) નિઃસંશય ઘણોજ (જલ્દી) ખુશ થઈ
 જનાર (અને) ફખ્કરનાર છે:

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ۗ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
 وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝۱۱

(૧૧) સિવાય તે લોકો કે જે ઘૈર્યવાન રહે છે અને
 સત્કાર્યો કરે છે; તેમનાજ માટે ગુનાહોની માફી છે,
 અને ઘણો મોટો બદલો પણ.

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ
 يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۗ إِمَّا أَنْتَ
 نَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝۱۲

(૧૨) માટે ક્યાંય એમ ન થાય કે જે વહી તારી તરફ મોકલવામાં આવી છે તે માંહેનો કોઈ ભાગ તું જતો કરે અને તારી છાતી આ વાતથી સંકોચાઈ જાય કે લોકો આ કહે કે તેના પર એકાદ ખજાનો કેમ ઉતર્યો નહિ? અથવા તેની સાથે કોઈ ફરિશ્તો કેમ આવ્યો નહિ? તું તો કેવળ ડરાવનારો છે; અને અલ્લાહજ દરેક વસ્તુ ઉપર દેખરેખ રાખનારો છે.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۗ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ

وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾

(૧૩) અથવા શું તેઓ આ કહે છે કે તે (પયગમ્બરે) તે (કુરઆન)ને ઘડી કાઢ્યું છે ? તું કહે કે અગર તમે તમારા દાવામાં સાચા હો તો એવાજ

ઘડી કાઢેલા દસ સૂરા તમે પણ (જોડી કાઢી) લઈ આવો, અને અલ્લાહ સિવાય તમે જેને બોલાવી શકો છો તેમને (સાક્ષી માટે) બોલાવી લો.

فَاللَّهُ يَسْتَجِيبُ أَلْكُم فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٤﴾

(૧૪) પછી જો તેઓ તમારા કહેવાને માન્ય ન રાખે તો સમજી લો કે જે કાંઈ ઉતારવામાં આવ્યું છે, તે અલ્લાહના જ્ઞાનથી જ ઉતારવામાં આવ્યું છે અને આ કે તેના સિવાય કોઈ માઅબૂદ નથી; (એટલું સમજ્યા છતાં) શું તમે ઇસ્લામ સ્વીકારશો (કે નહિ) ?

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا نُوْفٍ إِلَيْهِمْ أَعْمَالُهُمْ

فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾

(૧૫) જે કોઈ સંસારી જિંદગી તથા દુનિયાના શણગારનો અભિલાષી હશે તેને અમે આ (જગત)માં જ કર્મોનો પૂરેપૂરો બદલો આપીશું, અને તેમને તેમાં કાંઈ પણ ઓછું આપવામાં આવશે નહિ.

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْأُخْرَةِ إِلَّا النَّارُ ۗ وَحَبِطَ مَا

صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

(૧૬) તે એજ લોકો છે કે જેમના માટે આખેરતમાં (જહન્નમની) આગ સિવાય બીજું કાંઈ નથી, અને

તેઓ જે (સારાં કાર્યો દુનિયામાં) કરતા હતા તે (સઘળાં આખેરતમાં) નષ્ટ થઇ ગયા અને જે કાંઇ તેઓ કરે છે તે વ્યર્થ જશે.

أَمَّنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْتِنَا مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ
كِتَابٌ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۖ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ ۗ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ ۗ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ
مِّنْهُ ۗ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٦﴾

(૧૭) ત્યારે શું તે (શખ્સ કુરઆનનો અસ્વીકાર કરનારો બની શકે છે) કે જે પોતાના પરવરદિગાર તરફથી સ્પષ્ટ દલીલ પર હોય અને સાથે સાથે તેના અંશનો એક સાક્ષી હોય અને તેના પહેલાં

મૂસાની કિતાબ કે જે રાહબરી કરનાર અને દયા (દર્શાવનાર) હતી તે પણ સાક્ષી આપતી હોય ? (નહિ નહિ, બલ્કે) તે (કુરઆન) ને માનનારા તો તેઓજ છે; અને જુદા જુદા ટોળાઓમાંથી જે પણ તેનો ઇન્કાર કરનાર હશે તેના વાચદાનું ઠેકાણું (જહન્નમની) આગજ છે, માટે તું તે (કુરઆન)થી શંકામાં ન રહેજે; બેશક તે તારા પરવરદિગાર તરફથી (ઉતર્યું છે અને તે) સત્ય છે, પરંતુ ઘણા લોકો ઈમાન લાવતા નથી.

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۗ أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾

(૧૮) અને તે શપ્સ કરતાં વધારે ઝુલમગાર કોણ હશે કે જે અલ્લાહ પર જૂઠાં આળ મૂકે છે? એજ તે લોકો છે કે જેમને તેમના પરવરદિગાર સમક્ષ લાવી હાજર કરવામાં આવશે અને (ત્યારે તેમના) સાક્ષીઓ આ કહી દેશે કે આ તેઓજ છે કે જેઓ પોતાના પરવરદિગારની વિરુદ્ધ જૂઠું બોલતા હતા. ખબરદાર થાઓ! અલ્લાહની લાનત એજ ઝાલિમો પર થશે:

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا ۗ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ كَفِرُونَ ﴿١٩﴾

(૧૯) કે જેઓ અલ્લાહના માર્ગથી (લોકોને) અટકાવે છે અને તે (સીધા માર્ગ)ને વાંકો બનાવવા ઇચ્છે છે; અને આખેરતનો તેઓ તદ્દન ઇન્કાર કરનારા છે.

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ۗ يُضَعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ ۗ مَا كَانُوا
يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾

(૨૦) તેઓ પૃથ્વી ઉપર (અલ્લાહને) હરગિજ લાચાર બનાવી શકનાર નથી, અને અલ્લાહના

સિવાય તેમનો કોઈ હિમાયતી થશે નહિ; તેમનો અઝાબ બેવડો કરવામાં આવશે, કારણ કે તેઓ (ઇર્ષ્યાના લીધે) કાંઈ સાંભળી શકતા ન હતા અને (સરળ માર્ગ) જોઈ શકતા ન હતા.

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾

(૨૧) તેઓ એજ છે કે જેમણે પોતાની જાતનું જ નુકસાન કર્યું છે અને જે જૂઠ તેઓ ઉપજાવી કાઢતા હતા તે પણ તેમનાથી ગુમ થઈ ગયું છે.

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْآخِسُونَ ﴿٢٢﴾

(૨૨) એમાં શંકા નથી કે આખેરતમાં સૌથી વધુ હાનિ ભોગવનાર તેઓજ છે.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ ۗ
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۗ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٣﴾

(૨૩) બેશક જે લોકો ઇમાન લાવ્યા તથા સત્કાર્યો કર્યા અને પોતાના પરવરદિગાર સામે માથું ઝૂકાવતા રહ્યા તેઓજ જન્નતવાસીઓ છે, જેમાં તેઓ હંમેશ માટે રહેશે.

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّبِيعِ ۗ هَلْ
يَسْتَوِينَ مَثَلًا ۗ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٤﴾

(૨૪) તે (નાસ્તિકો તથા મુસલમાનોના) બન્ને ટોળાનો દાખલો એવો છે કે જેમ એક આંધળો ને એક બહેરો, અને એક દેખનારો ને એક સાંભળનારો; શું તેઓ બન્નેની સ્થિતિ સમાન હોઈ શકે ? તે છતાં શું તમે બોધ ગ્રહણ કરશો નહિ ?

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾

(૨૫) અને ખરેખર અમોએ નૂહને તેની કોમ તરફ મોકલ્યો, (તેણે કહ્યું કે) બેશક હું તમારા માટે ખુલ્લો ડરાવનારો છું:

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ

الْيَوْمِ ﴿٢٦﴾

(૨૬) કે અલ્લાહના સિવાય બીજાની ઇબાદત કરો નહિ; મને નિઃસંશય ભય છે કે ક્યાંય તે દુઃખદાયક દિવસનો અઝાબ તમારા પર આવી ન પડે.

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرُكَ إِلَّا بَشَرًا
 مِثْلَنَا وَمَا نَرُكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّى
 الرَّأْيِ ۗ وَمَا نَرَى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ
 كَذِبِينَ ﴿٢٦﴾

(૨૭) આથી તેની કૌમમાંથી જેઓ (તેને) માનતા ન હતા તેઓ માંહેના આગેવાનોએ કહ્યું કે અમે તો તને અમારા જેવોજ એક (સાધારણ) મનુષ્ય દેખીએ છીએ અને અમે એ પણ દેખીએ છીએ કે

તારું અનુકરણ કોઇએ પણ કર્યું નથી, સિવાય તે લોકોના કે જેઓ અમો માંના હકીર છે (અને તે પણ ઉપલક દ્રષ્ટિથી) વળી અમે અમારી સરખામણીમાં તમારી કાંઈ સરસાઈ દેખતા નથી, બલકે અમે તમને જૂઠા ગણીએ છીએ.

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَيْتَنِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِي فَعُوبِتْ عَلَيْكُمْ ۖ أَنْزَلْنَا مَكُوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كُرْهُونَ ﴿٢٨﴾

(૨૮) (નૂહે) ફરમાવ્યું કે અય મારી કોમ! ધારો કે અગર હું મારા પરવરદિગાર તરફથી ખુલ્લી દલીલ પર હોઉં અને તેણે મને પોતાની પાસેથી

રહેમત (નબુવ્વત) અર્પણ કરી હોય, પણ તેની હકીકત તમારાથી છુપી રાખવામાં આવી હોય, તો શું અમે તે સ્વીકારવા માટે તમારા પર જબરદસ્તી કરીએ, એવી સ્થિતિમાં કે તમે તેનાથી તિરસ્કાર કરનારા હો?

وَيَقَوْمٍ لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۖ إِنِ اجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا ۗ إِنَّهُمْ مُلْقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرْكُمُ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٤٩﴾

(૨૯) અને અય મારી કોમ! હું તો તે (સંદેશો પહોંચાડવા)ના બદલામાં તમારી પાસે કાંઈ દોલત માંગતો નથી; મારો બદલો તો માત્ર અલ્લાહના

માથે છે, અને હું (મારી પાસેથી) તે લોકોને કે જેઓ
ઇમાન લાવ્યા છે હરગિજ હાંકી મૂકનારો નથી;
નિઃસંશય તેઓ સર્વે તેમના પરવરદિગારથી
મુલાકાત કરનાર છે પણ હું જોઉં છું કે તમે
અજ્ઞાનતા આચરી રહ્યાં છો.

وَيَقَوْمٍ مِّنْ يَّئِنُّرُنِي مِنَ اللَّهِ إِن طَرَدْتُّهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾

(30) અને અય મારી કોમ! અગર હું તેમને હાંકી
મૂકું તો અલ્લાહ (ની શિક્ષા)થી બચવા માટે મને
કોણ મદદ કરશે? તે છતાં શું તમે બોધ ગ્રહણ નહિ
કરો?

وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا
 أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ
 يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ ۗ إِنِّي إِذًا لَمِنَ
 الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

(31) અને તમને હું એમ તો નથી કહેતો કે મારી
 પાસે અલ્લાહના ખજાના છે, અને ન આ (કહું છું) કે
 હું છુપી વાતો જાણું છું, અને ન આ કહું છું કે હું
 એક ફરિશ્તો છું; અને તેમના સબંધમાં કે જેઓ
 તમારી નજરમાં હકીર છે આ નથી કહેતો કે
 તેમના પર અલ્લાહ કદી પણ કૃપા નહિ કરે;
 તેમના મનમાં જે કાંઈ છે તે અલ્લાહ સારી રીતે

જાણે છે, (છતાં જો હું એમ કહું) તો નિઃસંશય હું
પણ ઝુલમગારો માંહેનો થઈ જાઉં.

قَالُوا يَنْوُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا

إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿۳۲﴾

(૩૨) (લોકોએ) કહ્યું કે અય નૂહ! તું ખરેખર
અમારાથી ઝઘડી ચૂક્યો અને ઝઘડાને લંબાવ્યો
પણ ખરો, હવે જો તું સાચાઓ માંહેનો હોય તો જે
વસ્તુથી (અઝાબ) તું અમને ડરાવે છે તે અમારા
માટે લઈ આવ.

قَالَ اِيْمًا يٰۤاَتِيْكُمْ بِهٖ اللّٰهُ اِنْ شَاءَ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۳۳﴾

(33) (નૂહે) કહ્યું કે અગર અલ્લાહ યાહશે તો તે (શિક્ષા પોતેજ) તમારા પર લાવશે અને (તેમ કરતાં તેને) તમે લાચાર કરી શકનાર નથી.

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ

يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ ط هُوَ رَبُّكُمْ ق وَالْيَهُ تَرَجَعُونَ ۝

(34) અને અગર અલ્લાહની મરજી તમને આડે માર્ગેજ લઈ જવાની હશે તો હું તમને બોધ આપવા યાહું તો પણ મારો બોધ તમને કાંઈ લાભ પહોંચાડશે નહિ; તે તમારો પરવરદિગાર છે, અને તેનીજ તરફ તમારું પાછું ફરવાનું થશે.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ط قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَائِي وَإِنَّا بِرَبِّي ۗ
 ۞ مِمَّا تُجْرِمُونَ ۝ (۳۵)

(૩૫) અથવા શું તેઓ આ કહે છે કે તે (કુરઆન) ને તેણે ઘડી કાઢ્યું છે? (અથ રસૂલ!) તું કહે કે જો મેં તે ઘડી કાઢ્યું હોય તો મારો ગુનોહ મારા માથે છે, અને જે ગુનાહ તમે કરો છો તેનાથી હું અલગ છું.

وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۝ (۳۶)

(૩૬) અને નૂહ તરફ વહી કરવામાં આવી કે તમારી કોમમાંથી જે લોકો ઇમાન લાવી ચૂક્યા છે

તેમના સિવાય હવે કોઈ ઇમાન લાવશે નહિ, માટે તેઓ જે કાંઈ કરે છે તે માટે તું દિલગીર ન થા.

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۗ إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٣٤﴾

(૩૭) અને અમારી રૂબરૂ તથા અમારી આજ્ઞા પ્રમાણે (એક) વહાણ બનાવ અને જેઓએ જુલમ કર્યો છે તેમના સબંધમાં મારી સમક્ષ કોઈ ભલામણ ન કરશો; નિ:સંશય તેમને ડૂબાડી દેવામાં આવશે.

وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ ۗ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ ۗ
قَالَ إِنَّ تَسْخَرُوا مِنِّي فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾

(૩૮) અને તે (નૂહ) તો વહાણ બનાવવા લાગ્યો; અને તેની કોમના આગેવાન લોકો જ્યારે જ્યારે તેની પાસેથી પસાર થતા ત્યારે તેની મજાક કરતા હતા; જેથી તેણે કહ્યું કે અગર તમે અમારા પર હસો છો (તો ભલે કરો), અમે પણ ખરેખર તમારા પર હસશું કે જેવી રીતે તમે (અમારા પર) હસો છો.

فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٩﴾

(૩૯) ટૂંક સમયમાં જ તમને પોતાને મેળે જણાઈ આવશે કે (દુનિયામાં) ફજેત કરનારો અઝાબ કોના

ઉપર આવી પડશે, અને હંમેશ તકી રહેનારો
(આખેરતનો) અઝાબ પણ કોના પર ઉતરશે.

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ۖ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ
أَمِنَ ۗ وَمَا أَمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿٤٠﴾

(૪૦) (સારાંશ કે) વાત એટલે સુધી પહોંચી કે
જ્યારે અમારો (શિક્ષાનો) હુકમ આવી પહોંચ્યો
અને (અલ્લાહના કોપની) ભઠ્ઠી (તન્નૂર/પાણીનો
પ્રવાહ) ઉકળવા માંડી, ત્યારે અમોએ કહ્યું કે (અય
નૂહ!) તે (વહાણ)માં દરેક દરેક જાત (ના પ્રાણી) નું
એક એક જોડું લઈ લે, અને તારા સર્વે બાલ

બચ્ચાંઓને પણ સવાર કરી લે. સિવાય તેમના કે જેમની વિરુદ્ધ પહેલેથી જ અમારો હુકમ થઈ ચૂક્યો છે. અને જેઓ ઇમાન લાવ્યા છે તેમને પણ (તેમાં બેસાડી લે); અને તેની સાથે ઘણાંજ થોડા ઇમાન લાવ્યા હતા.

وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرِبَهَا وَمُرْسَاهَا ۗ إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾

(૪૧) અને નૂહે (પોતાના બાલ બચ્ચાં તથા અનુયાયીઓને) કહ્યું કે તે (વહાણ)માં સવાર થઈ જાઓ, તેનું ચાલવું તથા થંભી જવું અલ્લાહના નામથી જ છે; નિ:સંશય મારો પરવરદિગાર મોટો ક્ષમાવાન (અને) દયાળુ છે.

وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَفٍ وَتَادِي نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ

فِي مَعْرِلٍ يُبْنَىٰ اِرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٣﴾

(૪૨) અને તે (વહાણ) તેમને પહાડ જેવાં મોજાઓ વચ્ચે લઇને ચાલ્યું જતું હતું; અને (ત્યારે) નૂહે પોતાના પુત્રને એવી સ્થિતિમાં કે તે જુદો પડી ગયો હતો પોકારીને કહ્યું કે અય મારા પુત્ર! અમારી સાથે (વહાણમાં) સવાર થઇ જા અને કાફરો સાથે ન રહે.

قَالَ سَاوِيٌّ اِلَىٰ جَبَلٍ يَّعَصِبُنِي مِنَ الْمَاءِ ط قَالَ لَا عَاصِمَ
الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَحِمَ ؕ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ

مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿٣٣﴾

(૪૩) તેણે જવાબ આપ્યો કે હું હમણાંજ (કોઈ ઊંચા) પહાડ પર આશ્રય લઈ લઈશ તે મને પાણીથી બચાવી લેશે; (નૂહે) ફરમાવ્યું કે આજના દિવસે અલ્લાહના હુકમ (અઝાબ) થી બચાવનાર કોઈ નથી સિવાય કે જેના પર તે રહેમ કરે; અને (પછી એક વિકરાળ) મોજું બન્ને (બાપ બેટા)ની વચ્ચે આવી ગયું, જેથી તે ડુબી જનારાઓ માંહેનો થઈ ગયો.

وَقِيلَ يَا رُضُّ ابْلَعِي مَاءَكَ وَيَسْمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيصُ الْمَاءِ
وَقَضِيَ الْأَمْرُ وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ

الظَّالِمِينَ ﴿٤٣﴾

(૪૪) અને (પછી) હુકમ આપવામાં આવ્યો કે અય ભૂમિ! તું તારા પાણીને ગળી જા, અને અય આકાશ! (વરસતો) થંભી જા; એટલે પાણી ઓસરવા લાગ્યું અને (એવી રીતે) અલ્લાહનો હુકમ પૂર્ણ થયો, અને તે (વહાણ) જુદી (નામના) પહાડ પર થંભી ગયું, અને આ કહી દેવામાં આવ્યું કે જુલમગાર લોકોનો નાશ થાઓ.

وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنِّي وَأَنَا وَعَدَاكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكِيمِينَ ﴿٤٥﴾

(૪૫) અને નૂહે પોતાના પરવરદિગારને અરજ કરી કે અય મારા પરવરદિગાર! ખરેખર મારો પુત્ર

મારી અહલ (ઔલાદ) માંથી છે, અને તારો વાચદો સાચો છે અને તું સૌથી બેહતર નિર્ણય કરનાર છે.

قَالَ يٰنُوْحُ إِنَّهُ لَيَسُّ مِنْ أَهْلِكَ ۖ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا

تَسْأَلُنِ مَا لَيَسُّ لَكَ بِهِ عِلْمٌ ۖ إِنِّي أَعْظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ

الْجَاهِلِينَ ﴿٣٦﴾

(૪૬) (અલ્લાહે) કહ્યું કે અય નૂહ! તે તારી અહલમાંથી નથીજ, બેશક તેના કૃત્યો સારાં ન હતાં, માટે જે વાતની તને જાણ નથી તેના વિષે મારાથી સવાલ ન કર; હું તને નસીહત કરું છું કે ક્યાંય તું જાહિલો માંહેનો ન થઈ જા!

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ط وَإِلَّا
تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٧٤﴾

(૪૭) (નૂહે) અરજ કરી કે અય મારા પરવરદિગાર
નિ:સંશય હું તારાથી એ વાતની પનાહ માંગું છું કે
તારાથી એવી વાતનો સવાલ (ન) કરું કે જેની મને
જાણ ન હોય; અને અગર તું મને માફ નહિ કરે
અને મારા પર દયા નહિ કરે તો હું હાનિ
ભોગવનારાઓ માંહેનો થઈ જઈશ.

قِيلَ يٰنُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ
مَعَكَ ط وَأُمَّمٌ سَنَبِتُهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٨﴾

(૪૮) (પછી જ્યારે તોફાન શમી ગયું ત્યારે) આજ્ઞા આપવામાં આવી કે અય નૂહ! અમારા તરફથી સલામતી અને બરકત સાથે (વહાણમાંથી) ઉતર, જે તારા પર અને તારી કોમ માટે છે જે તારી સાથે છે તેમાંથી (સલામતી) કેટલીક કોમો એવી થશે કે જેમને નજીકમાંજ અમે લાભ પહોંચાડીશું. પછી અમારા તરફથી તેમને (નાફરમાનીના કારણે) દુઃખદાયક અઝાબ પહોંચશે.

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ ۖ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا
 أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا ۖ فَاصْبِرْ ۗ إِنَّ الْعَاقِبَةَ
 لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

(૪૯) (અથ રસૂલ!) આ કેટલીક ગૈબની ખબરો છે જે અમે વહી દ્વારા તારી પાસે પહોંચાડીએ છીએ; આ પહેલાં તે (વાતો)થી ન તું વાકેફ હતો ન તારી કૌમ; માટે હવે (તું પણ નૂહની જેમ) ધીરજ ધર; નિઃસંશય શુભ પરિણામ સદાચારીઓ માટે છે.

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۖ قَالَ يُقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن
إِلٰهِ غَيْرُهُ ۖ إِن أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ﴿٥٠﴾

(૫૦) અને આદવાળાઓ તરફ અમોએ તેમના ભાઈ હૂદને (પયગમ્બર બનાવી) મોકલ્યો; તેણે કહ્યું કે અથ મારી કોમ! માત્ર અલ્લાહની જ ઇબાદત કરો, તેના સિવાય તમારો અન્ય કોઈ માઅબૂદ નથી; તમે માત્ર જૂઠી વાતો ઉપજાવી કાઢનારા છો.

يَقَوْمٍ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۖ إِنَّ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي
فَطَرَنِي ۖ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾

(૫૧) અય મારી કોમ ! હું તમારી પાસે તે (સંદેશા) બદલ કાંઈ બદલો નથી માંગતો; મારો બદલો તો તેનાજ માથે છે કે જણે મને પૈદા કર્યો છે; છતાંય તમે સમજતા નથી?

وَيَقَوْمٍ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِينَ ﴿٥٢﴾

(૫૨) અને અય મારી કોમ! તમે તમારા પરવરદિગાર પાસે ક્ષમા માંગો, પછી તેની તરફ

રજૂ થાઓ, તે તમારા પર આકાશમાંથી ઘોઘમાર વરસાદ વરસાવશે, અને તે તમારી શક્તિમાં પણ વધારો કરશે, અને ગુનેહગાર બની (તેનાથી) મોઢું ફેરવો નહિ.

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ
قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٣﴾

(૫૩) તેમણે જવાબ આપ્યો કે અય હૂદ ! ન તો તું કોઈ સચોટ દલીલ લાવ્યો છે અને ન તારા કહેવાથી અમે અમારા માઅબૂદો (ની પૂજા) છોડી દેનાર છીએ, અને ન તારા પર ઇમાન લાવનાર છીએ.

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ ط قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ

اللَّهِ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾

(૫૪) અમે તો એજ કહીશું કે તને અમારા કેટલાક દેવતાઓએ ખરાબ રીતે ઝપટમાં લઇ લીધો છે (જેથી તું આવી મુર્ખાઇ ભરી વાતો કરે છે). (હૈદ) કહ્યું કે હું અલ્લાહને સાક્ષી રાખું છું, અને તમે પણ સાક્ષી રહેજો કે તમે જેને જેને (અલ્લાહના) શરીક કરો છો તેમની સાથે મારે કાંઈ લેવા-દેવા નથી.

مَنْ دُونَهُ فَكَيْدُونِي بِمَا عَآثَمَ لَا تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾

(૫૫) તે (અલ્લાહ)ના સિવાય; તમે સૌ એકઠા થઈને મારી વિરુદ્ધ પોતાની ચાલબાજીમાં કયાશ ન રાખશો અને મને જરાપણ તક ન આપશો.

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ ط مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ

بِنَاصِيئِهَا ط إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾

(૫૬) બેશક હું અલ્લાહ ઉપર ભરોસો રાખું છું કે જે મારો પરવરદિગાર છે અને તમારો પણ પરવરદિગાર છે; કોઈ ચાલનારું (પ્રાણી) એવું નથી કે જેની પેશાની (ચોટલી) ખુદ અલ્લાહના કાબુમાં ન હોય; બેશક મારો પરવરદિગાર સરળ માર્ગ પર છે.

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ ط
 وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ ؕ وَلَا تَزُرُوهُ شَيْئًا ط إِنَّ رَبِّي
 عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾

(૫૭) તે છતાં પણ જો તમે તેનાથી ફરી બેસશો તો મેં તો તમને તે સંદેશો પહોંચાડી દીધો છે કે જેના માટે હું તમારા તરફ મોકલવામાં આવ્યો છું, અને મારો પરવરદિગાર તમારા સ્થાને બીજા કોઈમ લાવશે, અને તમે તેને કાંઈ હાનિ પહોંચાડી નહિ શકો; નિઃસંશય મારો પરવરદિગાર દરેક વસ્તુનો રક્ષક છે.

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا ۖ
 وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾

(૫૮) અને જે વેળા અમારો હુકમ (અઝાબ) આવી
 લાગ્યો ત્યારે અમોએ અમારી દયાથી હૂદને તથા
 જે લોકો તેની સાથે ઇમાન લાવ્યા હતા તેમને
 બચાવી લીધા, અને તેમને (અમારા) તે સખ્ત
 અઝાબથી પણ સુરક્ષિત રાખ્યા.

وَتِلْكَ عَادٌ ۖ جَادُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ
 كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾

(૫૯) અને એજ આદવાળાઓ હતા કે જે પોતાના
 પરવરદિગારની આયતોનો ઇન્કાર કર્યા કરતા,

અને તેના રસૂલોની નાફરમાની કરતા અને દરેક અત્યાચારી સત્યના શત્રુઓનું અનુસરણ કરતા રહ્યાં.

وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ط إِلَّا إِنَّ عَادًا
كَفَرُوا وَارْتَبَّ لَهُمْ ط إِلَّا بُعْدًا لِّلْعَادِ قَوْمِ هُودٍ ۝

(૬૦) (તેઓજ હતા કે) આ દુનિયામાં તેમની પાછળ લાનત (ફિટકાર) લગાવી દેવામાં આવી છે અને કયામતના દિવસે પણ; ખબરદાર! બેશક આદવાળાઓએ પોતાના પરવરદિગારનો ઇન્કાર કર્યો હતો; ખબરદાર! હૂદની કોમ આદવાળાઓને (તેની બારગાહથી) ધુતકારી કાઢવામાં આવ્યા છે.

وَإِلَىٰ مُؤَدَّٰ أَخَاهُمُ صَالِحًا ۖ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ
 مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۗ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا
 فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ ۗ إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ﴿٦١﴾

(૬૧) અને સમૂહવાળાઓ તરફ અમોએ તેમના
 ભાઈ સાલેહને મોકલ્યો. તેણે કહ્યું કે અય મારી
 કોમ! તમે અલ્લાહની ઇબાદત કરો જેના સિવાય
 તમારો બીજો કોઈ માઅબૂદ નથી; તેણેજ તમને
 ધરતીમાંથી પેદા કર્યા, અને તેણેજ તમને તેમાં
 વસાવ્યા; માટે તેની પાસે ક્ષમા માંગો, પછી તેની
 તરફ રજૂ થાઓ; બેશક મારો પરવરદિગાર
 નજદીક છે (દરેક) દુઆનો કબૂલ કરનારો છે.

قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهِنَا أَنْ
 نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ
 مُرْيِبٍ ﴿٦٢﴾

(૬૨) તેમણે જવાબ આપ્યો કે અથ સાલેહ!
 ખરેખર આ પહેલાં તો અમને તારાથી મોટી મોટી
 આશાઓ હતી, પણ શું હવે તું અમને અમારા
 બાપદાદા જે જે વસ્તુઓને પૂજતા હતા તેમની
 પૂજા કરવાની મનાઈ કરે છે? અને તું જે (ધર્મ)ની
 તરફ અમને બોલાવે છે તેના વિશે અમને
 નિઃસંશય મજબૂત શંકા છે.

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْتَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَيْتَنِي مِنْهُ
 رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ
 تَخْسِيرٍ ﴿٦٣﴾

(૬૩) (સાલેહે) કહ્યું કે અય મારી કોમ! શું તમે એટલું નથી સમજતા કે જો હું મારા પરવરદિગાર તરફથી (યોગ્ય) દલીલ પર હોઉં તથા તેણે મને પોતાના તરફથી રહેમત (નબુવ્વત) અર્પણ કરી હોય, પછી જો હું તેની નાફરમાની કરું તો અલ્લાહ (ની પકડમાં)થી બચાવવા માટે મારી મદદ કોણ કરશે? માટે તમે તો મારા નુકસાનમાં વધારોજ કરો છો.

وَيَقُومِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ
 وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ﴿٦٤﴾

(૬૪) અને અથ મારી કોમ ! અલ્લાહની આ
 ઊંટણી તમારા માટે (મારી નબુવ્વતની) એક
 નિશાની છે; માટે તેને છોડી દો કે તે અલ્લાહની
 ભૂમિમાં ચર્યા કરે અને તેને ઇજા પહોંચાડવાના
 હેતુથી અડકશો નહિ, નહિતર તમને તરતજ
 (અલ્લાહનો) અઝાબ પકડી લેશે.

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَٰلِكَ وَعَدَاغِيْرُ
 مَكْدُوْبٍ ﴿٦٥﴾

(૬૫) તે છતાં તેમણે તે (ઊંટણી)ના પગ કાપી નાખી, જેથી (સાલેહે) ફરમાવ્યું કે (અય લોકો!) તમે ત્રણ દિવસ (સુધી) પોત પોતાના ઘરોમાં મોજ મજાહ ભોગવી લો, (કારણ કે અઝાબનો) આ વાયદો એવો છે કે (જે) જૂઠો પડવાનો નથી.

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا

وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ﴿٦٥﴾

(૬૬) પછી જ્યારે અમારો હુકમ (અઝાબ) આવી પહોંચ્યો ત્યારે અમોએ સાલેહને તથા તેમને કે જેઓ તેની સાથે ઇમાન લાવ્યા હતા અમારી દયાથી બચાવી લીધા, તેમજ તે દિવસની

ફજેતીથી પણ (બચાવી લીધા); બેશક તારો
પરવરદિગાર એજ બળવાન (અને) સમર્થ છે.

وَآخِذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ
جُثَيِّينَ ﴿٦٤﴾

(૬૭) અને જાલિમ લોકોને એક ગગનભેદી અવાજે
પકડી લીધા, જેથી તેઓ પોત પોતાના ઘરોમાં
ચેતનહીન અવસ્થામાં ઊંઘા મોઢે પટકાઈ ગયા

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۚ آلَ إِنَّ تَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۗ أَلَا بُعْدًا
لِّشَمُودَ ۚ ﴿٦٨﴾

(૬૮) જાણે તેઓ તેમાં કદી વસ્યાજ ન હતા;
ખબરદાર! સમૂદવાળાઓએ પોતાના પરવરદિગાર

નો ઇન્કાર કર્યો; ખબરદાર! સમૂદવાળાઓ તેની બારગાહથી ધુતકારી કાઢવામાં આવ્યા છે.

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلَنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ

سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ ﴿١٩﴾

(૬૯) અને ખરેખર અમારા મોકલેલા (ફરિશ્તા) ઇબ્રાહીમ પાસે ખુશખબર લઇને આવ્યા, તેમણે (આવીને) કહ્યું (કે તમારા પર) સલામ; તેણે પણ કહ્યું કે (તમારા પર પણ) સલામ; પછી (કાંઈ પણ) વિલંબ ન કરતાં તે (ઇબ્રાહીમ) એક શેકેલું વાછરડું લઇ આવ્યો.

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ
خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُّوطِيٍّ ۗ

(90) (પણ) પછી જ્યારે જોયું કે તેમના હાથ
(ખાણા) તરફ લંબાતા નથી ત્યારે તે તેમને
અજાણ્યા સમજ્યો અને મનમાં ને મનમાં જ
તેમનાથી ભય પામ્યો; ત્યારે તેમણે કહ્યું કે તું ભય
ન પામ, અમે બેશક લૂતની કોમ તરફ (અઝાબ
આપવા માટે) મોકલવામાં આવ્યા છીએ.

وَأَمْرَاتُهُ قَابِلَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ ۗ وَمِنْ وَرَاءِ
إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ۗ

(૭૧) અને તે (ઇબ્રાહીમ)ની પત્ની (ત્યાં) ઉભેલી હતી તેણી એજ વખતે હંસી પડી, પછી અમોએ તેણીને ઇસ્હાક (પુત્ર)ની ખુશખબર આપી અને ઇસ્હાક પછી યાફૂબની.

قَالَتْ يَوَيْلَتِي ۖ أَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ ۖ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ﴿٤٢﴾

(૭૨) (ત્યારે) તેણીએ કહ્યું કે કેવું નવાઈ જેવું! શું મને બાળકનો જન્મ થશે એવી સ્થિતિમાં કે હું વૃદ્ધ (થઈ ગઈ) છું અને આ મારો પતિ (પણ) અતિ વૃદ્ધ (થઈ ગયો) છે? ખરેખર આ તો ઘણી આશ્ચર્યકારક વાત છે.

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمَتُ اللَّهِ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ
أَهْلَ الْبَيْتِ ط إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ﴿٤٣﴾

(93) (ते इरिश्ताओये) कहुं के अय औरत! शुं तुं
अल्लाहना हुकम (कुदरत)थी आश्चर्य पाये छे ?
अय घरवालाओ! तमारा पर अल्लाहनी रहेमत
अने तेना आशिर्वाद थाय; बेशक ते (अल्लाह)
वभाएने पात्र अने (मोटो) महीमावाणो छे.

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى يُجَادِلُنَا
فِي قَوْمٍ لُوْطٍ ﴿٤٤﴾

(94) पछी ज्यारे एब्राहीमनो लय दूर थयो अने
तेने भुशभबर पहोंची गछ त्यारे ते लूतनी

કોમની તરફેણમાં અમારી સાથે વાદવિવાદ કરવા
લાગ્યો.

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴿٤٥﴾

(૭૫) બેશક ઇબ્રાહીમ મોટો સહનશીલ, નમ્ર મનનો
(અને) અલ્લાહની તરફ રજૂ થનારો હતો.

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا ۖ إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ ۖ وَإِنَّهُمْ

أَتَيْهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ﴿٤٦﴾

(૭૬) (અમોચે કહ્યું કે) અય ઇબ્રાહીમ ! તું આ
બાબતથી અલગ થઈ જા, નિ:સંશય (તે સબંધમાં)
તારા પરવરદિગારનો હુકમ ખરેખર આવી ચૂક્યો

છે, અને નિઃસંશય તેમના પર એવો અઝાબ આવનાર છે કે જે ટળી શકનાર નથી.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئِئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالَ

هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿٤٤﴾

(૭૭) અને જ્યારે અમારા મોકલેલા ફરિશ્તા લૂતની પાસે આવ્યા ત્યારે તે દિલગીર થયો તેનું મન સંકોચાયું (તેઓની મદદ માટે હિમંત ન રહી) અને કહેવા લાગ્યો કે આ મોટી મુસીબતનો દિવસ છે.

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ ۖ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ
 السَّيِّئَاتِ ۖ قَالَ يُقَوْمِهِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا
 اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَعْفِي ۖ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴿٤٨﴾

(૭૮) અને તેની કોમવાળા તેની તરફ (બદ
 દાનતથી) ઉતાવળે ધસી આવ્યા; અને તેઓ
 પહેલાથી જ આવાજ કુકમોથી ટેવાયેલા હતાં (તે
 લોકોને) તેણે કહ્યું કે અય મારી કોમ! આ મારી
 બેટીઓ હાજર છે તેણીઓ તમારા માટે વધુ પાક
 છે, માટે અલ્લાહથી ડરો અને મારા મહેમાનોનાં
 સબંધમાં મને ફજેત ન કરો; શું તમારામાં કોઈ પણ
 ભલો માણસ નથી?

قَالُوا الْقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ ۗ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا

نُرِيدُ ﴿٤٩﴾

(૭૯) તેમણે કહ્યું કે તું સારી રીતે જાણે છે કે અમને તારી બેટીઓ સાથે કાંઈ લેવા દેવા નથી, અને જે કાંઈ અમે યાહીએ છીએ તે નિઃસંશય તું જાણે છે.

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ﴿٥٠﴾

(૮૦) (લૂતે) કહ્યું કે કદાચને તમારી સામે થવાની મારામાં શક્તિ હોત અથવા મેં કોઈ મજબૂત કિલ્લામાં આશરો લીધો હોત (તો કેવું સારું થાત)!

قَالُوا يَلُوْطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرَاتَكَ ۗ إِنَّهُ

مُصِيبَهَا مَا أَصَابَهُمْ ط إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ط أَلَيْسَ

الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۝۱۱

(૮૧) (ફરિશ્તાઓએ) કહ્યું કે અય લૂત! બેશક અમે તારા પરવરદિગારના મોકલેલા (ફરિશ્તા) છીએ, (જેથી) તેઓ તારા સુધી હરગિજ પહોંચી શકશે નહિ; માટે તું થોડીક રાત્રિ (બાકી) રહે ત્યારે તારા કુટુંબીઓને લઈ ચાલતો થઈ જજે, અને તમારામાંથી કોઈ પાછું ફરીને જુએ નહિ. પણ તારી સ્ત્રી (આ હુકમને અનુસરશે નહિ); (કારણ કે) નિ:સંશય તેણીના ઉપર પણ એજ (અઝાબ) મુસીબત પડનાર છે કે જે તે સર્વે જણા પર પડશે;

નિ:સંશય તેનો (અઝાબનો) સમય સવારનો છે; શું
સવારનો સમય નજદીક નથી?

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً

مِّنْ سِجِّيلٍ ۖ مَّنْضُودٍ ﴿٨٢﴾

(૮૨) પછી જ્યારે અમારો હુકમ (આવી) પહોંચ્યો
ત્યારે અમોએ તે વસ્તી (ધરતી)ને ઊંધી વાળી
દીધી અને તેના પર થર ઉપર થર બાઝેલા
માટીના શેકેલા (ગરમ ગરમ) પથ્થરો વરસાવ્યા:

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ۖ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾

(૮૩) જે તારા પરવરદિગાર પાસે (અઝાબ માટે) નિશાન રાખેલા હતા; અને (મક્કાના) અલીમોથી તે સ્થળ બહુ દૂર નથી.

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۗ قَالَ يُقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۗ وَلَا تَتَّقُوا الْبِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرْسِكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٣﴾

(૮૪) અને મદયનવાસીઓ તરફ અમોએ તેમના ભાઈ શોઅયબને મોકલ્યો. તેણે કહ્યું કે અય મારી કોમ! અલ્લાહની ઇબાદત કરો, તેના સિવાય તમારો કોઈ માઅબૂદ નથી; અને તોલ-માપમાં ઓછું ન આપો અને બેશક હું તમને સારી

સ્થિતિમાં જોઈ રહ્યો છું અને નિઃસંશય મને તમારા સબંધમાં ઘેરી લેનારા દિવસના અઝાબનો અંદેશો છે.

وَيَقَوْمٍ أُوْفُوا بِالْحِيَالِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخُسُوا

النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾

(૮૫) અને અથ મારી કોમ! ન્યાયપૂર્વક પુરેપુરું આપો, અને લોકોને તેમની (ખરીદેલી) વસ્તુઓમાં ઓછું ન આપો, અને ધરતી ઉપર બગાડ કરવાના હેતુથી ફસાદ કરતા ફરો નહિ.

بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۗ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ

بِحَفِيفٍ ﴿٨٦﴾

(૮૬) અગર તમે સાચા મોમીન છે, તો અલ્લાહના બકીયહ તમારા માટે ખુબજ બહેતર છે, અને તમારા મામલામાં હું જવાબદાર નથી.

قَالُوا يُشْعِبُ صَلَوَتِكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتَّركَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ
أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ
الرَّشِيدُ ﴿٨٦﴾

(૮૭) તેમણે કહ્યું કે અય શોઅયબ! શું તારી નમાઝ તને એ વાતની આજ્ઞા આપે છે કે જેની અમારા બાપદાદા પૂજા કર્યા કરતા હતા તેને અમે મૂકી દઇએ અથવા અમારા માલ દોલતમાં જેવું

અમારું મન યાહે તેમ (ન) વર્તીએ? તુંજ એક મોટો
સહનશીલ અને ડાહ્યો છે!

قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيْتِنَا مِنْ رَبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ
رِزْقًا حَسَنًا ۖ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْهَكُم عَنْهُ ۗ
إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ ۖ مَا اسْتَطَعْتُ ۗ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ ۗ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٧﴾

(૮૮) (શોઅયબે) કહ્યું, અય મારી કોમ ! શું તમારી
સમજમાં આવે છે કે અગર હું મારા પરવરદિગાર
તરફથી ખુલ્લી દલીલ પર હોઉં અને તેણે પોતાના
તરફથી મને સારી રોજી અર્પણ કરી હોય (તો શું હું
તેની વિરુદ્ધતા કરીશ)? અને હું એ પણ નથી

યાહતો કે જે વસ્તુથી હું તમને રોકુ છું તે તેનું હું પોતેજ આચરણ કરું; મારાથી શક્ય હોય તેટલો હું તો સુધારો કરવા યાહું છું; અને મારી (સન્માર્ગ તરફની) પ્રેરણા માત્ર અલ્લાહ તરફથી જ છે; તેના ઉપરજ મેં ભરોસો કર્યો છે અને તેનીજ તરફ હું રજૂ થાઉં છું.

وَيُقَوْمٍ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ
 قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ ۚ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ

بَبَعِيدٍ ﴿٨٩﴾

(૮૯) અને અય મારી કોમ! ખબરદાર મારા પ્રત્યેની તમારી વિરુદ્ધતા તમને એવા દોષિત

બનાવી ન મુકે કે જેના કારણે તમારી અવદશા એવી થાય કે જેવી અવદશા નૂહની કોમ, અથવા હૂદની કોમ, અથવા સાલેહની કોમની થઈ હતી. વળી લૂતની કોમ તથા તમારી વચ્ચે કાંઈ લાંબો સમય પણ વિત્યો નથી.

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ ﴿٤٠﴾

(૯૦) અને તમારા પરવરદિગારથી માફી માંગો, પછી તેની તરફ રજૂ થાઓ; બેશક મારો પરવરદિગાર મોટો રહેમ કરનાર (અને) પ્રેમાળ છે.

قَالُوا يُشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا هِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرُكَ فِينَا

ضَعِيفًا ۖ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ﴿٩١﴾

(૯૧) તેમણે ઉત્તર આપ્યો કે અય શોઅયબ ! તું જે કાંઈ બોલે છે તેનો વિશેષ ભાગ તો અમે સમજતા જ નથી, અને નિઃસંશય અમે તો તને અમારામાં ખરેજ કમજોર નિહાળીએ છીએ, અને જો અમને તારા કુટુંબનો વિચાર ન હોત તો અમે ક્યારનોય તને પથ્થરો મારીને મારી નાખ્યો હોત અને તું અમારા મુકાબલામાં બળવાન તો નથીજ.

قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ ۖ وَاتَّخِذْ مَوْهًا

وَرَاءَ كُمْ ظَهْرِيًّا ۖ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿٩٢﴾

(૯૨) (શોઅયબે) કહ્યું કે અય મારી કોમ! શું મારા કુટુંબીઓ તમારી નજીક અલ્લાહથી પણ વધુ માનવંત છે! અને તમોએ તે (ના હુકમ)ને પીઠ પાછળ નાખી દીધો છે; બેશક તમે જે કાંઈ કરી રહ્યા છો તે અલ્લાહની પકડની બહાર નથી.

وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۙ

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۖ وَارْتَقِبُوا إِنِّي

مَعَكُمْ رَقِيبٌ ﴿٩٣﴾

(૯૩) અને અય મારી કોમ ! તમે તમારી જગ્યાએ જે ચાહો તે કરો, હું પણ નિઃસંશય (કાંઈક) કરનારો છું; આગળ જતાં તમે પોતે જાણી લેશો કે ફજેત

કરનારો અઝાબ કોના પર ઉતરે છે અને જૂઠો કોણ છે; અને તમે રાહ જોતા રહો, નિઃસંશય હું પણ તમારી સાથે રાહ જોઉં છું.

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ
جُثَمِينَ ﴿٩٣﴾

(૯૪) અને જ્યારે અમારો હુકમ આવ્યો ત્યારે શોઅયબને તથા જે લોકો સાથે ઇમાન લાવ્યા હતા તેમને અમારી દયાથી બચાવી લીધા, અને ઝુલમગારોને એક (ભયંકર) ચીસે ઝડપી લીધાં

જેથી તેઓ પોતાના ઘરોમાં મરેલી હાલતમાં ઊંધા પડેલા રહી ગયા :

كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۗ أَلَا بُعْدًا لِّلْمَدِينِ ۚ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُودُ ۙ ﴿٩٥﴾

(૯૫) જાણે તેઓ તે (ભૂમિ)માં કદી વસ્યાજ ન હતા; જાણી લો કે મદયનવાળાઓ ધુતકારી કાઢવામાં આવ્યા જેવા કે સમૂદવાળા (ધુતકારી કાઢવામાં આવ્યા હતા).

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾

(૯૬) અને ખરેખર અમોએ મૂસાને અમારી નિશાનીઓ તથા ખુલ્લી દલીલ સાથે મોકલ્યો હતો:

إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاتَّبِعُوْا أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۗ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ

بِرَشِيْدٍ ﴿٩٧﴾

(૯૭) ફિરઅૌન તથા તેના સરદારો તરફ; પણ તે સઘળાઓએ ફિરઅૌનની આજ્ઞાનું પાલન કર્યું, જો કે ફિરઅૌનની આજ્ઞા સીધા માર્ગે (લઈ જનારી) ન હતી.

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۗ وَبِئْسَ الْوَرْدُ

الْمَوْرُودُ ﴿٩٨﴾

(૯૮) કયામતના દિવસે તે (ફિરઅૌન) પોતાની કોમની આગળ આગળ ચાલશે અને પોતાની આગેવાની હેઠળ તેમને જહન્નમ તરફ લઈ જશે;

અને તે બૂરા ઉતારાની જગ્યા હશે કે જ્યાં તેઓ ઉતરશે.

وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ بِئْسَ الرَّفْدُ
الْمَرْفُودُ ﴿٩٩﴾

(૯૯) અને આ જગતમાં તેમની પાછળ લાનત લગાડી દેવામાં આવી છે અને કયામતના દિવસે પણ; (આ) કેવી બૂરી હશે તે ભેટ કે જે (તેમને) આપવામાં આવશે!

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ ﴿١٠٠﴾

(૧૦૦) (અથ રસૂલ) અગાઉ થઈ ગયેલી વસ્તીઓના આ કેટલાક દ્રષ્ટાંતો છે જે અમે તને

વર્ણવી રહ્યા છીએ તેઓ માંહેની કેટલીક (વસ્તીઓ હજી) કાયમ છે અને કેટલીક જમીનદોસ્ત થઈ ગઈ છે.

وَمَا ظَلَمْنَهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ
الِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَّهَا جَاءَ أَمْرُ
رَبِّكَ ۗ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ⑩

(૧૦૧) અને અમોએ તેમના પર જુલમ કર્યો ન હતો, બલકે તેમણે પોતેજ પોતાના જીવ પર ઝુલમ કર્યો હતો; પછી જ્યારે તારા પરવરદિગાર (ની શિક્ષા) નો હુકમ આવ્યો ત્યારે તેમના તે માઅબુદો કે જેમને તેઓ અલ્લાહને ત્યજીને પોકાર્યા કરતા

હતા તેમના કાંઈજ કામમાં ન આવ્યા; અને તેઓએ તેમના વિનાશમાં વધારોજ કર્યો.

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۗ إِنَّ أَخْذَهُ

الْيَوْمَ شَدِيدٌ ﴿١٠٢﴾

(૧૦૨) અને (અથ રસૂલ!) તારા પરવરદિગારની પકડ એવીજ હોય છે જ્યારે તે વસ્તીઓની તેમની જુલમગાર સ્થિતિમાં પકડે છે; બેશક તેની પકડ દુઃખદાયક (અને) સખ્ત છે.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ۗ ذَٰلِكَ يَوْمٌ

مَّجْمُوعٌ ۙ لِلَّهِ النَّاسُ وَذَٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٣﴾

(૧૦૩) બેશક તેમાં તેઓ માટે નિશાની છે કે જેઓ આખેરતના અઝાબથી ડરે છે; એજ દિવસ સઘળાં માણસોના ભેગા થવાનો હશે અને એજ તે દિવસ છે કે જ્યારે સૌને હાજર કરવામાં આવશે.

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدُّودٍ ﴿١٠٣﴾

(૧૦૪) અને તે (કયામતના) દિવસને અમે કેવળ એક નક્કી કરેલ સમય માટે મુલત્વી રાખીએ છીએ.

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلِّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۗ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ﴿١٠٥﴾

(૧૦૫) જ્યારે તે દિવસ આવી પહોંચશે ત્યારે તે દિવસે કોઈ વ્યક્તિ તેની પરવાનગી સિવાય વાત

કરી શકશે નહિ, પછી તેમનામાં કોઈ હતભાગી હશે ત્યારે કોઈ ભાગ્યશાળી.

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُّوا فِى النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿١٠٦﴾

(૧૦૬) તે લોકો કે જેઓ હતભાગી હશે તેઓ જહન્નમમાં (જઈ) પડશે જેમાં તેઓ માટે કેવળ નિસાસા (નાખવાનું) અને રોકકળ કરવાનું હશે:

خَلِيدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۗ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿١٠٧﴾

(૧૦૭) જ્યાં સુધી આકાશ તથા પૃથ્વી બાકી રહેશે તેઓ તેમાંજ રહેશે, સિવાય કે તારા પરવરદિગારને કાંઈ બીજું મંજૂર હોય; બેશક

તારો પરવરદિગાર જે કાંઈ યાહે છે તે કરીનેજ રહે છે.

وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَعَلَى الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَت
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ ۗ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُودٍ ﴿١٠٨﴾

(૧૦૮) અને રહ્યા તેઓ કે જે ભાગ્યશાળી હશે તો તેઓ જન્મતમાં જશે, જ્યાં સુધી આકાશો તથા જમીન કાયમ રહેશે ત્યાં સુધી તેઓ તેમાંજ રહેશે સિવાય કે તારા પરવરદિગારને કોઈ બીજી (બેહતરી) મંજૂર હોય; આ એક એવી બક્ષીશ હશે જે (ક્યારે પણ) ખત્મ થનારી નથી.

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ ۖ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ

أَبَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ ۖ وَإِنَّا لَمُوفُونَ ۖ نَصِيْبُهُمْ غَيْرَ مَنقُوصٍ ۗ ﴿١٠٩﴾

(૧૦૯) માટે તેઓ જે વસ્તુઓની પૂજા કરે છે તેના સંબંધમાં તું કોઈ પણ જાતની શંકામાં પડતો નહિ; તેઓ માત્ર તેમની જ પૂજા કરે છે કે જેમની પૂજા પ્રથમ તેમના બાપદાદા કરતા હતા; અને નિ:સંશય અમે તેમના (અઝાબનો) ભાગ ઓછો કર્યા વગર પૂરેપૂરો તેમને આપીશું.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ ۖ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقَضِيَ بَيْنَهُمْ ۖ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ

مُرْيِبٍ ﴿١١٠﴾

(૧૧૦) અને ખરેજ અમોચે મૂસાને કિતાબ આપી હતી પછી તેમાં મતભેદ કરવામાં આવ્યો; અને જો તારા પરવરદિગારની (મોહલત વિષેનો) બોલ પ્રથમથી નીકળી ચૂક્યો ન હોત તો તેમની વચ્ચે (ક્યારનોય) ફેંસલો થઈ ગયો હોત; અને નિ:સંશય તે લોકો તે (કુરઆન)ના સંબંધમાં મૂઝવણમાં નાખનારી શંકામાં પડેલા છે.

وَإِنَّ كُلَّ لَنَا لَيَوْفِينَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَالَهُمْ ط إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ

حَبِيرٌ ۝

(૧૧૧) અને નિ:સંશય તેઓમાંથી દરેકને તારો પરવરદિગાર તેમના કર્મોનો સંપૂર્ણ બદલો

આપશેજ; બેશક જે કર્મો તેઓ કરે છે તેનાથી તે સારી રીતે વાકેફ છે.

فَأَسْتَقِمُّ كَمَا أُمِرْتُ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾

(૧૧૨) માટે (અય રસૂલ!) જેવો તને હુકમ આપવામાં આવ્યો છે તે પ્રમાણે તું પોતે તથા જેઓ (મૂર્તિ પૂજા અને નાસ્તિકપણા માટે) પ્રશ્નાતાપ કરીને તારી સાથે થયા છે દ્રઢ રહો અને (અય લોકો!) ઉદ્ધત ન બનો; જે કાંઈ તમે કરો છો તે બેશક તે નિહાળે છે.

وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾

(૧૧૩) અને (અય મુસલમાનો!) જે લોકો જુલમ કરે છે તેમના તરફ ન વળો, નહિતર આગ તમને અડકશે અને અલ્લાહ સિવાય તમારા કોઈ હિમાયતીઓ થશે નહિ; પછી તમને સહાય પણ કરવામાં આવશે નહિ.

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ ۖ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ۖ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذُّكْرَيْنِ ﴿١١٤﴾

(૧૧૪) અને (અય રસૂલ!) દિવસના બે ભાગોમાં (સવારના તથા સાંજના) તથા રાત્રિના પ્રારંભમાં

(પહેલા ભાગમાં) નમાઝ પઢ્યા કર; નિઃસંશય નેકીઓ બદીઓને મારી હઠાવે છે; બોધ ગ્રહણ કરનારાઓ માટે આ એક (ઉમદા) બોધ છે.

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

(૧૧૫) અને ધીરજ ધર, કારણ કે બેશક અલ્લાહ સત્કાર્યો કરનારાઓનો બદલો વ્યર્થ જવા દેતો નથી.

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ
الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۗ وَاتَّبَعَ
الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١١٦﴾

(૧૧૬) ત્યારે તમારી પહેલા (અગાઉ)ની પેઢીઓમાં એવા બુદ્ધિશાળીઓ (ઘણાં) કેમ ન થયા કે જેઓ (જુલમગારોને) ભૂમિમાં ફસાદ કરતાં અટકાવતે; તેઓ માંના ગણતરીના થોડાક માણસો એવા જરૂર હતા કે જેમને અમોએ (અઝાબમાંથી) બચાવ્યા, અને ઝાલિમો જે સુખના સાધનો તેમને આપવામાં આવ્યા હતા તેમની પાછળ પડી ગયા અને તેઓ દોષિત હતા.

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴿١١٦﴾

(૧૧૭) અને તારા પરવરદિગારનું એ કામ નથી કે જુલમ કરીને વસ્તીઓનો નાશ કરી નાખે એવી સ્થિતિમાં કે તેના રહેવાસીઓ સદાચારી હોય.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ
مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾

(૧૧૮) અને (અથ રસૂલ!) અગર તારો
પરવરદિગાર યાહતે તો સઘળા માણસોને એકજ
ઉમ્મત બનાવી દેતે પણ તેઓ મતભેદ તો કર્યાજ
કરશે:

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۖ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ ۖ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١١٩﴾

(૧૧૯) સિવાય કે જેમના પર તારા પરવરદિગારે
દયા કરી હોય; અને એજ (મતભેદ કરવા) માટે
તેમને પૈદા કર્યા છે; અને (આખરે) તારા

પરવરદિગારનો આ કોલ પૂરો થયો કે હું જહન્નમને
સઘળા (નાફરમાન) જાનાત તથા ઇન્સાનો વડે
જરૂર ભરી દઈશ.

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَشِئُ بِهِ فُؤَادَكَ ۗ
وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٠﴾

(૧૨૦) અને અમે આગલા રસૂલોની ખબરો
માંહેની દરેક (ખબર) તને એ માટે વર્ણવીએ છીએ
કે તે વડે તારું મન દ્રઢ બનાવી દઈએ, અને (વળી)
એ કિસ્સાઓના વર્ણનથી તારા સુધી સત્ય પહોંચ્યું
છે અને તેમાં મોઅમીનો માટે ચેતવણી તથા
બોધપાઠ છે.

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اَعْمَلُوا عَلٰی مَكَانَتِكُمْ ؕ اِنَّا اَعْمَلُوْنَ ۝۱۴۱

(૧૨૧) અને જે લોકો ઇમાન લાવ્યા નથી તેમને (અય રસૂલ!) કહે કે તમે તમારી જગ્યાએ (મરજીમાં આવે તે) કાર્ય કર્યે જાઓ, ખરેજ અમે પણ (અમારી જગ્યાએ કાંઈ) કરીએ છીએ.

وَانتظروا ؕ اِنَّا مُنْتَظِرُونَ ۝۱۴۲

(૧૨૨) અને પરિણામની તમે રાહ જોયા કરો, નિઃસંશય અમે પણ રાહ જોનારા છીએ.

وَاللّٰهُ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ
فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝۱۴۳

(૧૨૩) અને આકાશો તથા જમીનની સઘળી છુપી વાતો અલ્લાહ સાથે સબંધ ધરાવે છે, અને દરેક મામલો તેની તરફ રજૂ કરવામાં આવશે; માટે તું તેનીજ ઇબ્દત કર અને તેના પરજ ભરોસો રાખ, અને જે કાંઈ તમે કરો છો તેનાથી તમારો પરવરદિગાર ગાફેલ નથી.

سورة يوسف / સૂરચે યુસુફ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

અલ્લાહના નામથી (શરૂ કરું છું) જે ઘણો મહેરબાન
(કૃપાળુ), બહુજ રહેમ (દયા) વાળો છે.

الرَّسْفِ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ①

(૧) અલિફ લામ રા; આ પ્રત્યક્ષ કિતાબની આયતો
છે.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ②

(૨) નિ:સંશય અમોચે આ (કુરઆન)ને સરળ
અરબી ભાષામાં ઉતાર્યું છે કે જેથી તમે સમજી
શકો.

